

РЕШЕНИЕ

№ 3281

гр. София, 26.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 30.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Копчева, като разгледа дело номер **3059** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК

„М. М.“, ЕИК по Булстат *, представлявано от изпълнителния Д. Емил Дриндолов, оспорва ревизионен акт № */ 24.08.2009 г., издаден от Н Б, главен инспектор по приходите в ТД на Н. - гр. С., потвърден с Решение № 226/ 16.02.2010 г. на Д. на Д. “О.” - гр. С. П. ЦУ на Н. относно начислен ДДС на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС в размер на 138 116,38 лв за данъчен период м. септември 2008 г., като в резултат на това е установен за периода ДДС за внасяне в размер на 108 872,35 лв и лихви за внасяне 12 957,82 лв.

Подателят на жалбата излага, че за периода 01.09.2007 г. – 30.09.2008 г. на дружеството са върнати от разпространителите, с които работи, печатни издания на стойност 690 581,93 лв, които впоследствие за бракувани и продадени на пунктове за събиране на вторични суровини. Посочено е, че за тяхното отпечатване съобразно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС е упражнено право на данъчен кредит, но поради нереализирането им на пазара с оглед технологичен брак съобразно чл. 80, ал. 2, т. 4 от ЗДДС не е следвало да се извършват корекции по чл. 79, ал. 3 ЗДДС. Количеството бракувани печатни издания е продадено за вторични суровини, поради което приложение намира чл.163а, ал. 2 от ЗДДС.

Изложени са причините, поради които „М. М.“ е било възпрепятствано да представи изисканите от приходната администрация справки и поради които първичните счетоводни документи за предаване на върнатите/бракувани издания не са заведени в сч. сметка 301 „издания“, нито са отписани от нея.

Оспорващият подчертава, че върнатите като непродадени от разпространителите

печатни издания се определят като технологичен брак. Касае се за дейност, характеризираща се с малко търсене от потребителите за сметка на голямо предлагане от издателите, обуславящи висок процент брак, а в рамките на дружеството е възприета величината 70 %. Искането до съда е за отмяна на ревизионния акт и за присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Д. "Обжалване и управление на изпълнението" П. ЦУ на Н. - С., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. П. условията на евентуалност, ако съдът счете ревизионния акт за незаконосъобразно издаден, претендира разноски по чл. 161, ал. 3 от ДОПК с оглед представяне на доказателства едва пред АССГ.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се установява:

Въз основа на ЗВР № 806373/ 29.10.2008 г., връчена на упълномощено от „М. М.” лице на 06.11.2008 г., е възложено извършване на ревизия на дружеството, която да обхване задължения по ЗДДС за периода 01.09.2007 г. – 30.09.2008 г. Определен е срок от 3 месеца. По искане на изпълнителния Д. Дриндолов производството е спряно със заповед № 900065/ 06.02.2009 г. и възобновено със ЗВР № 903162/ 07.05.2009 г. на П М, началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” на ТД на Н. С. град, упълномощена със заповед № РД 01 342/ 03.07.2006 г. от директора на ТД на Н. С. град.

В ревизионен доклад № 903162/ 22.06.2009 г. се съдържа следната констатация: В обратната ведомост на дружеството към 30.09.2008 г. счетоводна сметка 301 „Издания” е с дебитно салдо в размер на 690 581,93 лв „налични печатни издания”. На исканията за представяне на документи и писмени обяснения задълженият субект не откликнал, мотивирайки се с наличие на спорове между управителните органи на „М. М.” и дружеството, натоварено счетоводното му обслужване. П. отсъствие на конкретни и сигурни данни за действителното налично количество печатни издания към 30.09.2008 г. екипът приел, че се касае за липса на такива на стойност 690 581,93 лв и начислил ДДС на основание чл. 79, ал. 3 ЗДДС.

Фактическите и правни изводи на органите по приходите не са оспорени. Възприети са от издателя на РА № */ 24.08.2009 г., който е връчен на изпълнителния Д. Дриндолов на 18.09.2009 г.

В жалбата по реда на чл. 152 ДОПК /депозирана на 02.10.2009 г./ са изложени причините, поради които на екипа не са предоставени справки за наличните количества отпечатани издания и поради които не е приключила своевременно обработката на счетоводната документация, касаеща периода. Инвокирано е искане за извършване на насрещни проверки П. трети лица – конкретно изброени търговски субекти - разпространители на печатни издания и един купувач на бракувани такива.

За да потвърди ревизионния акт, директорът на Д. „О.” се позовава на липса на данни да се касае за технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответната дейност. За да бъдат приети за верни твърденията, че става въпрос за технологичен брак на печатни издания по чл. 80, ал. 2, т. 4 от ЗДДС, жалбоподателят следва да посочи доказателства, удостоверяващи този факт П. положение, че печатните изделия на стойност 690 581,93 лв представляват огромно количество хартия. Самият ответник не оспорва обстоятелството, че се касае именно за върнати от разпространение печатни издания, които впоследствие са бракувани. В тази връзка подчертава, че оспорваният не разграничава задълженията, произтичащи от различни фактически състави. От една страна, за бракуваните стоки е възникнало

задължение за начисляване на данък по реда на чл. 79, ал. 3 ЗДДС, а от друга - за последващата продажба на отпадъците се дължи данък, но тъй като става въпрос за доставка на стоки по Приложение № 2, той е изискуем от получателя.

Към жалбата, по която е образувано делото, е приложен документ, озаглавен „вътрешно – ведомствени разходни норми за брак на вестникарска продукция на фирма „М. М. ”, датиран от 01.09.2007 г. и подписан от Е Дриндолов. В него е изложено, че дружеството е нова издателска фирма, която трябва да се пребори с острата конкуренция на вестникарския пазар – процес, свързан с голямо предлагане от страна на издателя и малко търсене от потребителите – вестникарските сергии и павилиони в Б са около 10 000. Във връзка с изложеното се одобрява бракът от издателска дейност да достигне до 70 % от тиража на печатните издания.

През ревизирия период „М. М.” е издател на вестниците „Класа” и „Кеш”, както и на списание „БМ”, за разпространението на които са сключени договори с търговци, заети с такава дейност. Според констативната част на ССЕ от страна на оспорващия и неговите партньори е възприета следната практика – всеки разпространител дава заявка на жалбоподателя за количеството издания, които са необходими; от своя страна „М. М.” прави заявки към съответната печатница за толкова количества издания, колкото са заявили разпространителите. Затова тиражът на трите издания е толкова, колкото е отразеното количество във фактурите на печатниците към оспорващия.

По делото не са налични данни за приемане и предаване на изданията за разпространение – складови разписки, протоколи. На вещото лице е пояснено, че такива не са съставяни, а се издават фактури на всеки един от разпространителите за реално продадените бройки издания. По този начин фактури за реализация са издавани веднъж седмично за двата вестника и веднъж месечно за списанието. Непродадените издания разпространителите складират в свои помещения. Според обясненията на жалбоподателя веднъж или два пъти седмично представител на „М. М.” е вдигал от съответните складове бракуваната стока. Връщането на непродадените количества се оформя с протоколи, съставени от представител на съответния търговец и оспорващия, които не се осчетоводяват, а се ползват за вътрешната отчетност в „М. М.”. Данните от тези протоколи са ползвани от вещото лице за изготвяне на заключението на ССЕ. Непродадените издания се предават за преработка на вторични суровини на „ЕВРО МЕНИДЖМЪНТ КОНСУЛТИНГ” ООД или на „КОСТЕНЕЦ ХХИ”.

След сравняване на фактурите за отпечатани издания от печатниците с дебитния оборот на сметка 301 „издания” от хронологичния регистър на сметката и с месечните оборотни ведомости за процесния период е констатирано, че П. осчетоводяване на кредитно известие № 1613/ 31.07.2008г., издадено от „СПЕКТЪР”, бройките на в-к „Класа”, с които следва да се намали дебитният оборот 3050 бр, са осчетоводени със знак +, което е довело до увеличаване на тиража в хронологичния регистър на см. 301 с 6100 бр за м. юли. На база оборотната ведомост е констатирано, че сумата на данъчната основа в кредитното известие правилно е осчетоводена със знак -, но не през м. юли, а август. Аналогично с КИ № 1742/ 29.08.2008 г., издадено от същото дружество за намаление на бройките от в-к „Класа” е осчетоводено като бройките са със знак + вместо -. Вместо с тези бройки да се намали салдото на дебитния оборот на см. 301, той е увеличен с тях и в хронологичната справка на сметката тиражът за м. август е с 400 бр повече.

Вещото лице е извършило съпоставка между кредитния оборот на см. 301 „издания”, фактурите за продажби и дневните отчети за продажби, П. което е констатирано, че

изписаните стоки са осчетоводени по дебита на см. 701 „приходи от разпространение” и по кредита на см. 301. Малка част от изданията за изписани през 2008 г. с мемориални ордери с основание „приключвателни операции”. Въз основа на обратните ведомости е прието, че осчетоводяването на цит. ордери е по дебита на см. 702 „приходи от абонамент” и по кредита на см. 301 „издания”. Всички предоставени документи за реализирани издания са осчетоводени. Освен реализация по кредитния оборот на см. 301 има осчетоводен брак през 2007 г. и 2008 г. на вестник „Класа”.

Според т. 1 от заключението на ССЕ, което не бе оспорено от страните, през 2007 г. са отпечатани 622 186 бр вестник „Класа”, 44 600 бр в-к „Кеш” и 43000 бр списание „БМ”; От страна на фирмите – разпространители са продадени 123 965 бр вестник „Класа”, 4722 бр в-к „Кеш” и 12 207 сп. „БМ”; върнатите бройки са съответно 289 130 бр в-к „Класа”, 39029 бр в-к „Кеш” и 29800 бр сп. „БМ”; Предадени за вторични суровини са съответно 380 199 бр в-к Класа; 95668 бр в-к „Кеш” и 20 540 бр от списанието /съгласно приетите в с.з. 30.09.2010 г. протоколи/.

Осчетоводеният брак на печатните издания през 2007 г. и 2008 г. е само за вестник „Класа”. Взета е счетоводна операция дебит см. 6098 „технологичен брак” и кредит см. „издания”. На вещото лице не са предоставени протоколи за брак, съставени от жалбоподателя за върнатите от разпространение издания. Налице е обобщен такъв от м. януари 2009 г. за бракувана продукция – в-к „Класа” и предаването ѝ за преработка за периода на ревизията. Описаните бракувани бройки съответстват на отразените в протоколите за предаването им за отпадъци на „ЕВРО МЕНИДЖМЪНТ КОНСУЛТ” ООД. Според заключението върнатите издания в-к „Класа” от разпространителите /289 130 бр/ за 2007 г. са включени в бройката на предадените за преработка издания от този вид /380199 бр/. Част от върнатите и предадени за преработка издания е прието, че са включени в бройката на брака /140 525 бр/, осчетоводен по дебита на сч. сметка 6098 и по кредита на сч см. 301 „издания”.

През 2007 г. е налице разлика между тиража, продадените от разпространителите бройки и предадените за вторични суровини е 118 022 бр вестник „Класа” на стойност 0,24 лв /общо 28 325,28 лв/, за които не са констатирани счетоводни данни. Излагайки по аналогичен ред констатациите за 2008 г. досежно същото издание, експертизата достига до извод, че разликата между тиража, продадените и предадени за вторични суровини екземпляри от този вестник е 592 983 бр по 0,25 лв /общо 148 245,75 лв/. В обобщение вещото лице сочи, че за ревизираните периоди липсват данни за общо 711 005 бр вестник „Класа” на стойност 176 571, 03 лв.

За изготвяне на експертизата не са представени протоколи за брак на вестник „Кеш”, нито е налице осчетоводен брак за това издание. През периода септември – декември 2007 г. от разпространители са върнати 39029 бр; През същия период за вторични суровини са предадени 95668 бр, като вещото лице е на становище, че всички върнати с протоколи от фирмите – разпространители 39029 бр издания са предадени за отпадъци. Тиражът на вестника за м. септември – декември 2007 г. е 44600 бр, като са осчетоводени продажби на 4722 бр. Разликата между тиража, продадените и предадените за вторични суровини бройки е 849 бр, за които липсва информация.

За периода 01 – 09.2008 г. върнатите от разпространителите бройки от това издание е 129 400 бр /стойност 96 387,95 лв/; осчетоводени са продажбите на 14 246 бр /9827,13 лв/. Налице са изписани издания с мемориални ордери 632 бр. Върнати 83 305 бр П. средна цена на бройка 0,70 лв. Предадените за вторични суровини са 38 000 бр. Разликата от 45 305 бр не е пояснена на вещото лице, нито е предоставен протокол или

фактура за предаването им.

Тиражът на вестника от 01.01.2008 г. до 30.09.2008 г. е 129 400 бр; осчетоводени са продажби на 14 246 бр; 632 бр изписани като продажби по абонамент. Разликата между тиража, продадените и предадени за преработка е 76 522 бр, за които не е предоставена счетоводна информация

В обобщение вещото лице сочи, че за ревизираните периоди липсват данни за общо 77 371 бр вестник „Кеш” на стойност 54100,27 лв.

По отношение на списанието: Според жалбоподателя то е издавано в периода юли 2007 г. – януари 2008 г. Не се установяват данни за осчетоводен брак. За периода септември – декември 2007 г. тиражът му е 43000 бр, продадени са 12 207 бр, а от разпространителите са върнати като непродадени 29 800 бр. На „КОСТЕНЕЦ ХХИ” са предадени общо 20 540 бр по двата протокола, приети в с. 3. 30.09.2010 г. През 2008 г. тиражът на това издание е 7500 бр, от които продадени и по абонамент общо 1182 бр. За отпадъчни материали са предадени 14 510 бр от списанието, което означава, че през 2008г. на „КОСТЕНЕЦ ХХИ” са предадени всички нереализирани бройки от списанието.

Съотношението между тиража, измерен в бройки, върнатите като непродадени бройки по издания и периоди е както следва: вестник „Класа” – 46 % за 2007 година и 33 % за 2008 г.; вестник „Кеш” – 88 % за 2007 година и 64 % за 2008 г., списание „БМ” 69 % за 2007 г. и 80 % за 2008 г.

Други доказателства по делото не са ангажирани.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120 от ДОПК. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаване на акта, които да опорочават фактическите и материално-правни изводи на органа по приходите. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред.

Органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, определяща, че регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало право на данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, П. унищожаване, установяване на липси или бракуване на стоките, както и П. промяна на предназначението им, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

Съдът цени заключението на ССЕ като компетентно изготвено и обосновано, и въз основа на него приема за частично опроверган изводът, че в края на ревизирания период – м. септември 2008 г. е налице липса на отпечатани издания на стойност 690 581,93 лв. Подробните и аргументирани констатации в заключението показват, че за целия ревизиран период не се установяват данни за 711 005 екземпляра вестник „Класа” на стойност 176 571,03 лв и за 77 371 броя вестник „Кеш”, чиято стойност е 54100,27 лв, което противоречи на твърдението в жалбата, че върнатите от разпространителите печатни издания са на стойност 690 581,93 лв, които впоследствие са бракувани и продадени на вторични суровини.

Позицията на жалбоподателя, че корекция по чл. 79, ал. 3 ЗДДС не следва да се извършва, се основава на правилото на чл. 80, ал. 2, т. 4 от ЗДДС, според което данъкът не се начислява в хипотезата на технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност; Нито пред

органа по приходите, нито пред ответника са посочени доказателства за определените в рамките на дружеството норми за технологичен брак. Такова е приложено едва с жалбата, по която е образувано делото.

Тълкуването на понятията, включени в хипотезата на чл. 82, ал. 2, т. 4 ЗДДС обуславя извод, че технологичният брак е величина, която произтича от естеството и особеностите на конкретното производство или дейност. Разгледано в детайли в констативната част на ССЕ, занятието на търговския и данъчнозадължен субект „М. М.” е производство и разпространение на 3 вида печатни издания – 2 вестника /ежедневник и седмичник/ и списание. В икономически аспект дейността по издаване на печатни произведения /вестници, списания, книги/ се характеризира с предлагане, надвишаващо търсенето им – обстоятелство, което не се нуждае от доказване. Същевременно периодичните издания имат твърде кратък срок на ефективност и това е елементарен житейски факт – очевидно ежедневниците не биха се реализирали на пазара след датата на издаването си. По тези причини данъчно задължените субекти трябва да могат да докажат обичайните размери на брак, за конкретната дейност, за всяка партида и/или за всеки отделен вид стоково-материален запас. Посочените документи следва да се разработват П. съобразяване със спецификата на дейността на предприятието, негов предишен опит, осреднени стойности на база минал опит, конюнктура на съответния пазарен сегмент и др. Видно от заключението на ССЕ, съотношението между произведените и нереализирани бройки печатни издания не е постоянна, нито еднаква величина /вестник „Класа” – 46 % за 2007 година и 33 % за 2008 г.; вестник „Кеш” – 88 % за 2007 година и 64 % за 2008 г., списание „БМ” 69 % за 2007 г. и 80 % за 2008 г./ . Това означава, че с оглед особеностите на осъществяваната от дружеството дейност същото е следвало да определя периодични норми за брак. Това е видно и от самата редакция на вътрешно – ведомствените правила, представляващи не норми, а норма, и то дадена в диапазон „да достигне до 70%”. Определената по този начин величина на технологичен брак и представяне на доказателството едва пред съда поставя под съмнение достоверната дата на тези „правила”. Безспорно размерите за брак П. всяка дейност са различни и зависят от целия технологичен процес на производство, поради което не могат да бъдат точно посочени. Във всички случаи е необходимо да се има предвид, че разходите от брак на стоково-материални запаси, определени с фирмен стандарт, следва да са в разумни граници, т. е. да са определени така, че да не се допусне търговският риск, произтичащ от неточно планиране на обема на продажбите, от неправилно съхранение и транспортиране, да влияе върху разходите за брак на стоково-материални запаси. Общото между отделните хипотези по чл. 80, ал. 2, е това, че унищожаването, липсата, бракуването, следва да се дължат на причини, които стоят извън волева човешка дейност – непреодолима сила /т. 1/, аварии и катастрофи /т. 2/ промяна на физико – химичните свойства, съответстващи на установените норми /т. 3/, технологичен брак /т.4/. Повечето от тях подлежат на удостоверяване от независим източник. Но същественото е, че установяването на предпоставките за бракуване следва да почива на обективни критерии.

В конкретния случай жалбоподателят поставя знак на равенство между нереализираните от разпространителите печатни издания и подлежащите на бракуване такива, но не е положил дължимата грижа да дефинира тези норми П. спазване на гореизложените законови изисквания. Независимо от този извод данъчното задължение, определено с ревизионния акт е за м. септември, докато по делото се установи, че връщането на непродадените издания и предаването на част от тях за

вторични суровини е извършвано непрекъснато в процесния период и следователно данъчно задължение за начисляване на ДДС би възникнало текущо, в съответните данъчни периоди, а не само през м. септември 2008 г. След като приходната администрация не оспорва позицията на „М. М.“, че нереализираните на пазара от разпространителите на печатни издания са върнати на издателя, като са бракувани, съдът приема, че с РА неправилно е начислен ДДС за данъчен период м. септември 2008 г. като последица от установяване на липса на отпечатани издания на стойност 690 581,93 лв. Но експертизата не бе оспорена от жалбоподателя в частта ѝ, съдържаща констатация, че за ревизирия период отсъстват данни за 711 005 екземпляра вестник „Класа“ на стойност 176 571,03 лв и за 77 371 броя вестник „Кеш“, чиято стойност е 54100,27 лв. Дори да се приеме, че е извършено бракуване на върнатите от разпространителите печатни издания, не се установи пълно съответствие между техния брой и броя на предадените за преработка за вторични суровини такива. Самият оспорващ сочи в писмените бележки по съществуващото на спора, че „почти“ цялото количество върнати печатни издания са предадени на двете дружества, цитирани по – горе. По тези съображения и П. липсата на доказателства относно местонахождението, счетоводното отразяване на количествата произведени, но нереализирани на пазара издания вестник „Класа“ и „Кеш“, които не се водят като налични, съдът приема, че в края на ревизирия период е налице липса на печатни издания на обща стойност 230671,30 лв, от където следва извод за законосъобразност на ревизионния акт в частта му относно начислен ДДС в размер на 46 134,26 лв. В останалата част – относно начисления ЗДДС за разликата от 91982,12 лв РА е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Разноски се претендират от двете страни по делото, от ответника – съобразно чл. 161, ал. 3 ДОПК. Приходната администрация е била в известност, че дружеството се е намирало в спорове с лицето, натоварено да води счетоводството му и да съхранява счетоводната документация. Вярно е, че в тежест на търговеца е да полага дължимата грижа П. изпълнение на поетите задължения в своята стопанска дейност, включително както осигурява редовното водене на счетоводството и спазване на изискванията към всеобхватността и достоверността му. Вярно е и това, че възраженията, които жалбоподателят черпи от поведението на трети за настоящия спор субект не могат да се противопоставят на приходната администрация, а следва да се разрешават по общия исков ред. Но след като решаващият орган е разполагал с възможност да събира доказателства /такива са посочени в жалбата по реда на чл. 152 ДОПК/, а срокът за произнасяне е продължен до максималния предвиден ДОПК размер, не може да намери приложение и хипотезата на чл. 161, ал. 3 ДОПК.

Съобразно уважената част от жалбата на „М. М.“ се следват разноски в размер на 266 лв от общо направените 400 лв /50 лв държавна такса по жалбата и общо 350 лв депозит за извършване на ССЕ/. На ответника, съобразно отхвърлената част от оспорването, се присъжда 1372 лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „М. М.“, ЕИК по Булстат *, представлявано от изпълнителния Д. Емил Дриндолов, ревизионен акт № */ 24.08.2009 г., издаден от Н Б, главен инспектор по приходите в ТД на Н. - гр. С., потвърден с Решение № 226/

16.02.2010 г. на Д. на Д. "О." - гр. С. П. ЦУ на Н. относно начислен ДДС на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС в размер на 91982,12 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „М. М.“, ЕИК по Булстат *, представлявано от изпълнителния Д. Емил Дриндолов срещу ревизионен акт № */ 24.08.2009 г., издаден от Н Б, главен инспектор по приходите в ТД на Н. - гр. С., потвърден с Решение № 226/ 16.02.2010 г. на Д. на Д. "О." - гр. С. П. ЦУ на Н. в частта относно начислен ДДС на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС в размер на 46134,26 лв.

ОСЪЖДА Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. да заплати на „М. М.“, ЕИК *, представлявано от изпълнителния Д. Е Дриндолов, 266 /двеста шестдесет и шест/ лева разноси по делото.

ОСЪЖДА „М. М.“, ЕИК по Булстат *, представлявано от изпълнителния Д. Е Дриндолов да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1372 /хиляда триста седемдесет и два/ лв. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: